

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 41 (888)

Субота, 20 жовтня 1984 року

Ціна 2 коп.

VII ПЛЕНУМ ЦП УТОГ

12 жовтня цього року в місті Києві відбувся черговий VII пленум Центрального правління Українського товариства глухих, що розглянув такі питання:

1. «Про хід виконання основних організаційно-господарських та інженерно-технічних заходів УТОГ на 1981—1985 роки по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України, наступних Пленумів ЦК КПРС, ЦК Компартії України і рішень XI з'їзду УТОГ».

2. Про роботу президії Центрального правління УТОГ за період між пленумами.

3. Організаційне питання. З доповіддю по першому пункту порядку денного виступив голова Центрального правління УТОГ товариш ШПАК ПЕТРО ПРОКОПОВИЧ.

В обговоренні доповіді виступили такі товариші: АВЕРІНА Л. А. — директор Івано-Франківського УВП, ГЕРАСИМЧУК Л. С. — директор Житомирського

УВП, КАЛИНИЧЕНКО М. В. — голова Донецького облвідділу УТОГ, КРИВОЛАПОВ І. Т. — заступник директора з виховної роботи Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», ПЕТРЕНКО М. Ф. — начальник виробничого відділу Центрального правління УТОГ, ФРОЛОВА Л. І. — голова Запорізького облвідділу УТОГ, ОМЕЛЬЧЕНКО М. І. — голова Ровенського облвідділу УТОГ, ЯСМАН Л. В. — директор Харківського УВП-2, С'ЄДИНА В. І. — начальник організаційного відділу Центрального правління УТОГ.

З заключним словом на пленумі виступив голова президії ЦП УТОГ П. П. ШПАК.

В обговорюваному питанні пленум Центрального правління Українського товариства глухих прийняв розгорнуту постанову.

З інформацією про роботу президії ЦП УТОГ між пленумами Товариства виступив на-

чальник відділу контролю Центрального правління УТОГ тов. СМІРНОВ А. І.

Пленум розглянув організаційне питання. У зв'язку з віздом за межі республіки АЙ-РУМОВОЇ М. А. пленум вивів її зі складу членів Центрального правління УТОГ. Пленум перевірив з кандидатів у члени Центрального правління Українського товариства глухих ОВЧАРЕНКА В. П.

У роботі VII пленуму Центрального правління УТОГ взяли участь: начальник планово-фінансового управління Міністерства соціального забезпечення УРСР ЯРОВИЙ І. Г., інструктор Комісії Укрпрофради по роботі серед глухих МОЙСЕЄНКО В. В.

На цьому VII пленум ЦП УТОГ закінчив свою роботу. Доповідь голови президії Центрального правління УТОГ тов. ШПАКА П. П. на пленумі буде опублікована в наступному номері «Нашого життя».

ТРУДЯЦІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! НАПОЛЕГЛИВО БОРІТЬСЯ ЗА ВИКОНАННЯ СОЦІАЛІСТИЧНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПО НАДПЛАНОВОМУ ЗРОСТАННЮ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ І ЗНИЖЕННЮ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ!

(Із Закликів ЦК КПРС).

ВАХТІ ПЕРЕМОГИ — СТАХАНОВСЬКІ ТЕМПИ!

На передових рубежах

Одеський орден Трудово-го Червоного Прапора завод імені Жовтневої революції — одне з найбільших підприємств сільськогосподарського машинобудування на Півдні нашої країни. Продукція, яку тут випускають, надходить в РРФСР, Казахстан, Білорусію, а також іде в соціалістичні та капіталістичні країни.

Звання «Кращий за професією» присвоєно стержневальнику Ф. М. Панасюк, термісту В. М. Петренку та іншим.

Шістнадцять нечуючих компактної групи трудяться за дорученням ВТК.

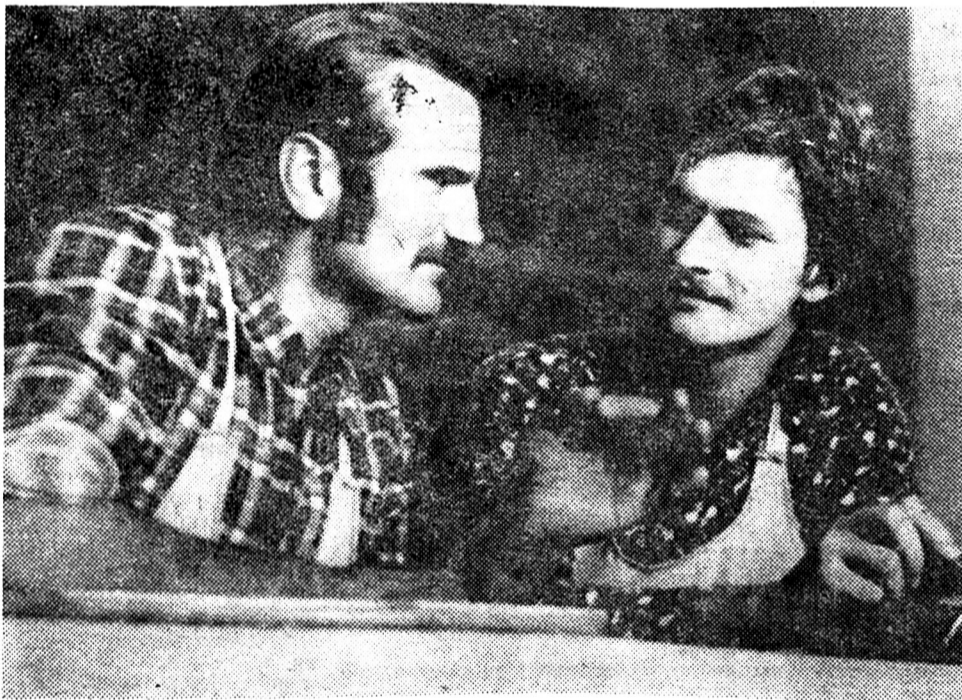
У сталелварному цеху по-ударному працює бригада, яку очолює Ф. Ф. Безфамільний. Ставши на ударну вахту на честь 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, всі 15 членів бригади добиваються в ці дні високим норм виробітку: при плані 600 вони формують за зміну 670 опок.

Успішно працюють і інші бригади.

Доброго слова заслуговує також і член УТОГ В. Г. Ільчук, котрий за 25 років праці на заводі пройшов шлях від формувальника до майстра. Тепер він сам готує висококваліфікованих спеціалістів.

Керівники заводу створюють нечуючим робітникам належні умови для старанної праці і змістовного відпочинку.

Ю. ГЕР. м. Одеса.

Бригада складальників меблів Дрогобицького УВП, яку очолює Р. Р. Кагуль, неодноразово виходила переможцем соціалістичного змагання.

На знімку: бригадир Р. Р. Кагуль зі своїм учнем В. Ю. Поп (на знімку зліва направо).

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

КУРС — ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС

ЕКОНОМІЧНО, З МЕНШИМИ ЗАТРАТАМИ

Колектив нашого підприємства приділяє належну увагу впровадженню у виробництво нової технології та нестандартизованого обладнання, що спрямовані на зростання продуктивності праці, збільшення випуску продукції та поліпшення її якості, збереження сировини та матеріалів.

Роботу новаторів УВП очолює комісія по сприянню технічному прогресу. Щомісяця на її засіданні затверджуються заходи і обговорюються пропозиції для подальшої роботи в цьому напрямку.

Так, впродовж поточного року на УВП розроблено і впроваджено ряд технічних новінок, що значно полегшили працю робітників і дали підприємству чималий економічний ефект.

Виготовлена власними силами і введена в експлуатацію установка для очищення ацетону, що використовується для промивання лакофарбувальних машин. Якщо раніше після першого промивання використаний ацетон ми не могли надалі за-

стосовувати у виробництві і виливали його, то тепер, після перегону через апарат, ми зберігаємо 60 процентів чистої рідини, яку знову використовуємо для промивання машин. Загалом це введення дало підприємству економічний ефект в тисячу карбованців.

Для полегшення праці й зниження затрат робочого часу на пресі для склеювання, впроваджено пересувні так звані підступні місця, на які робітник складає готові деталі. Це дало можливість скоротити затрати часу, що раніше йшли на додаткове навантаження для транспортування до іншого робочого місця, і підвищити продуктивність праці на 2,5 процента, збільшити кількість виготовлених деталей.

Під керівництвом інженера-механіка А. Я. Максимчука завершена реконструкція вентиляції на дільниці вторинної обробки деревини, обладнано робоче місце газоелектрозварника, що також покращило умови праці робітників. На усіх виробничих дільницях впро-

ваджено візки з гідропідйомником. З їх допомогою сировину для виготовлення деталей і вже готову продукцію не доводиться переносити вручну, як це було раніше. Нові допоміжні заходи полегшили працю робітника і теж скоротили втрати робочого часу. А для завантаження сушильних камер виготовлено візок з електроприводом.

Усі розроблені і впроваджені заходи технічного прогресу значно підвищили продуктивність праці усього колективу і дали УВП економічний ефект близько трьох тисяч карбованців. Сьогодні працюємо над виготовленням верстату для розкроявання листового паролону і камери для сушіння лакофарбувальних поверхностей.

Багато сил та енергії для виготовлення пристосувань доклали слюсар С. М. Остапчук, О. Г. Ожерельєв, С. Є. Бортюк, електрик І. С. Зіноватий, газоелектрозварник А. Г. Лісаковський та інші.

О. ПОЗДНЯКОВ,
директор
Ровенського УВП.

МУЗЕЙ—ЗНАМЕННІЙ ДАТІ

До славного 40-річчя визволення Радянської України від німецько-фашистських згарбників науковими співробітниками Державного музею театрального, му-

зичного та кіномистецтва Вітчизняної війни, «Образ УРСР проведено ряд заходів.

Зокрема у залах музею проходять тематичні екскурсії «Театр у роки Великої

театральній віталні була показана літературно-музична композиція, присвячена цій знаменній даті.

У Раді Міністрів СРСР

Рада Міністрів СРСР постановила перенести день відпочинку з неділі 11 листопада на п'ятницю 9 листопада 1984 року і вважати

10 листопада 1984 р. робочим днем.

Не використаний робітниками і службовцями день відпочинку 10 листопада 1984 р. приєднується до їх щорічної відпустки з оплатою в тому ж порядку, в якому оплачуються дні відпустки.

КОМУНІСТИ В АВАНГАРДІ

У швейному цеху Одеського виробничого об'єднання, де трудиться сто п'ятдесят чоловік, цього року у виробництво була впроваджена нова модель чоловічого костюму.

Пошук нові спеціалісти дали можливість колективу у першому півріччі цього року зекономити 215 метрів бавовняної тканини і 500 бобін ниток. Вагомим успіхом у роботі домоглися швачки Н. Козлова, Т. Димидова, Л. Четова, Т. Авдєєва, Л. Аветисян та інші, виконуючи зміни норми на 120—125 процентів.

Впровадж в весняно-літнього періоду усі робітники цеху брали участь у наданні допомоги трудівникам села, виїжджаючи у колгоспи на прополювання просапних культур та збирання овочів. У фонд миру було перераховано 450 карбованців, зароблених на комуністичному суботнику.

Про це йшла мова на звітно-виборних зборах швейного цеху Одеського об'єднання «Електрик». Усі п'ять членів КПРС проводили велику роботу по зміцненню трудової і виробничої дисципліни, були душею колективу.

Зі знаннями справи здійснює керівництво технологічним процесом майстер цеху В. О. Чабан. Велику увагу і багато часу вона приділяє вихованню молодого покоління, проводить велику роботу для підвищення його політичного і культурного рівня. Часто виступає з лекціями і бесідами.

Люблять і поважають усі крейдувальниці цеху О. Ф. Геоку. Очолюючи групу народного контролю, Ольга Федорівна постійно проводить рейди-перевірки і виявивши недоліки в роботі, домагається їх швидкого усунення. Також вона є членом партійного бюро об'єднання.

У звітній доповіді партгрупорга і в виступах комуністів йшлося не тільки про позитивні сторони життя колективу. Немало уваги було приділено невирішеним проблемам, а саме: незадовільній роботі школи комуністичної праці, «Комсомольського прожектора», поліпшенню якості продукції.

Збори накреслили ряд заходів щодо усунення недоліків, котрі мають місце в колективі.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

Михайло Ільницький працює на Дрогобицькому УВП столяр-червонодеревником. Він — багаторазовий переможець у соціалістичному змаганні, портрети передовиків занесено на Дошку Пошани ЦП УТОГ та міста Дрогобича.

Фото П. МІНЬКА.

ОРІЄНТИР НА ПЕРСПЕКТИВУ

Понад тридцять років трудиться в колгоспі «Більшовик» Волоцького району, що на Хмельниччині, член УТОГ Ольга Павлівна Кучер. Тривалий час вона працювала в рілльничій бригаді. Постійно перевиконувала норми виробітку, добивалась високих показників у виконанні соціалістичних зобов'язань.

Керівники колгоспу, помітивши старанність Ольги Павлівни, запропонували їй перейти на тваринницьку ферму дояркою.

З перших днів Ольга Павлівна повністю віддалася новій справі. Добре доглядала корів, дбала, аби вони були своєчасно нагодовані, напоєні.

Не все відразу виходило як слід: то корови слухалися не хотіли, то не могла повністю видіти їх. Та жінка наполегливо оволодівала професією, уважно придблялась до роботи досвідчених доярок, запозичувала їх багатий досвід.

Нині груди Ольги Павлівни прикрашають високі нагороди Батьківщини — орден Трудового Червоного Прапора та орден «Знак Пошани».

Ось уже чотирнадцять років минуло, як О. П. Кучер працює на фермі. Вона успішно виконує планові завдання і соціалістичні зобов'язання, добиваючись високих надобів молока.

Два роки тому на ферму прийшла працювати дояркою подруга Ольги Павлівни рілльничій бригаді нечучка К. С. Канока. При допомозі наставниці Ксенія Сергіївна швидко оволоділа професією і майже догнала по досягнутих надобах О. П. Кучер.

День працівників сільськогосподарства Ольга Павлівна Кучер та Ксенія Сергіївна Канока зустріли успішним виконанням соціалістичних зобов'язань. Так, О. П. Кучер, обслуговуючи групу нетелів, надає в середньому від кожної з 27 закріплених за нею корів по 9 кілограмів молока. Таких же показників добивається й її учениця.

Глухі доярки взяли підвищені соціалістичні зобов'язання: на честь 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні добовий надій від кожної корови довести до 11—12 кілограмів.

І. ЛАБОСКІН,
інструктор Хмельницького об'єднання УТОГ.

ВІДАЧА БРИГАДНОГО НАРЯДУ

Два роки тому на складній дільниці Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» була впроваджена бригадна форма організації і стимулювання праці.

З тих пір багато чого змінилося на дільниці: значно скоротилась кількість відстаючих, зменшились втрати робочого часу.

Своїми роздумами з приводу нової форми організації і стимулювання праці ділиться керівник бригади по складанню виробів ПМЕ-III Тетяна Олексіївна Молчанова.

— Насамперед, треба було роз'яснювати людям, що таке праця за єдиним нарядом, як вести трудовий паспорт, розподіляти відрядний приробіток та премії у відповідності з коефіцієнтом трудової участі кожного члена бригади.

Рада бригади розробила положення, у якому чітко вказані можливості заохочення та зниження коефіцієнту трудової участі.

Варто сказати, що нашим трудівникам до душі прийшли нові методи роботи. Молодь значно підтягнулась у

виконавській майстерності, а досвідчені члени колективу стали більш охоче ділитися з нею секретами досягнутих успіхів. Поліпшилися в бригаді виробничі показники, по-господарськи вони почали ставитись до витрачання сировини та електроенергії.

З місячними планами колектив успішно справляється. Планові завдання місяця виконуються на 135 процентів. Робітники борються за присвоєння звання «Бригада комуністичної праці». Вони активно включилися в соціалістичне змагання за гідну зустріч 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Нині в бригаді працює 16 чоловік, склад у нас стабільний, і що характерно, майже кожен з них оволодів багатьма суміжними операціями. Меншою кількістю людей в бригаді виконуються колішній обсяг роботи. Змінилася і трудова дисципліна.

Мені, як бригадирові, не раз доводилося спостерігати, як досвідчені робітники Р. В. Кушнарєва, В. В. Коповалова, О. П. Ткаченко, О. П. Плавчук, К. В. Розенко та інші виручали моло-

дих, допомагали їм зберігати протязом зміни високі темпи в роботі.

Однак, резерви підвищення продуктивності праці ще не всі вичерпано. Особливу увагу слід приділити дальшому поліпшенню якості продукції та ритмічності.

Вірно кажуть люди на робочих зборах: треба підняти авторитет нашої заводської марки, суворіше питати з бракоробів.

Взаємодопомога і вимогливість один до одного — це ті напрямки, по яких буде вдосконалюватися бригадна форма організації праці.

На закінчення хочеться декілька слів сказати про бригадирів Т. А. Молчанову. Трудиться вона на Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт» чотирнадцять років, ім'я її занесено на заводську Дошку Пошани. Керівник низової ланки користується заслуженою повагою в колективі. Її бригада неодноразово виходила переможцем соціалістичного змагання.

О. ГЛОДИНА,
старший інспектор з виховної роботи,
В. СТИХІН,
майстер складальної дільниці.

м. Донецьк.

СЛОВО І ДІЛО

В країні широко розгорнулося соціалістичне змагання за гідну зустріч 40-річчя Великої Перемоги. На честь цієї визначної дати члени УТОГ Козятинського міжрайвідділу взяли підвищені соціалістичні зобов'язання: працювати ще високоефективніше і якісніше.

Особливо по-ударному трудиться в ці дні Г. О. Скотська. Понад п'ятнадцять років працює Ганна Олександрівна на молочно-товарній фермі колгоспу ім. Димитрова Оратівського району, неодноразово виходила переможцем трудово

суперництва. Нині вона надає від кожної фуражної корови по 10,5 кілограма молока, що на півтора кілограма більше запланованого завдання.

Ретельний догляд за тваринами, повноцінна і сита годівля дадуть можливість передовій робітниці успішно справитись із виконанням соціалістичних зобов'язань, взятих нею на четвертий рік одинадцятої п'ятирічки.

Г. ЧЕМЕРИС,
перекладач Кбзятинського клубу глухих.
Вінницька область.

ПЕРЕДОВИЙ ВЕРСТАТНИК

Одним з передових робітників Звенигородського міжрайвідділу УТОГ вважається В. О. Гурський. Двадцять шість років працює він на одному підприємстві. Василь Омелянович — верстатник. З-під його вмільних рук виходить тільки якісна продукція.

За старанну роботу В. О. Гурському присвоєно звання ударника комуністичної праці, він неодноразово виходив переможцем соціалістичного змагання.

В. О. Гурський виконав піврічний план на кілька днів раніше, додатково виготовив 5 тисяч 300 муфт. При цьому він зекономив значну кількість матеріалів та електроенергії.

Не знижувати взятих темпів у роботі — таке головне завдання поставив перед собою досвідчений робітник.

П. КОРОЛЬ,
голова Звенигородського міжрайвідділу УТОГ.
Черкаська область.

На знімку: В. О. Гурський за роботою.

Світанки Тетяни Парманчук

Таня до цього працювала швачкою на одній із дніпропетровських фабрик, а Юра — муляром на будівництві. Через два роки вони одружилися.

...З хвилюванням їхала Таня вперше в село. Було цікаво подивитись, як живуть Юрині батьки, яке воно село близька.

Олександрівка приємно вразила дівчину. В центрі — просторий Будинок культури, магазини, школа, лікарня. Довкола — ошатні цегляні будиночки під шифером, що потопали в садках.

Тепло зустріли Парманчуки невістку.

Заможньо, дружно живуть батьки Юрія. Розговорились. «Подобається мені тут», — не стрималася Таня. Свекруха ж, ніби жартома, сказала: «А ви переїжджайте до нас. Хотите, живіть з нами, будинок у нас просторий. Місяця вистачить. А коли ні — колгосп надасть житло».

Таня до цього працювала швачкою на одній із дніпропетровських фабрик, а Юра — муляром на будівництві. Через два роки вони одружилися.

...З хвилюванням їхала Таня вперше в село. Було цікаво подивитись, як живуть Юрині батьки, яке воно село близька.

Олександрівка приємно вразила дівчину. В центрі — просторий Будинок культури, магазини, школа, лікарня. Довкола — ошатні цегляні будиночки під шифером, що потопали в садках.

Тепло зустріли Парманчуки невістку.

Заможньо, дружно живуть батьки Юрія. Розговорились. «Подобається мені тут», — не стрималася Таня. Свекруха ж, ніби жартома, сказала: «А ви переїжджайте до нас. Хотите, живіть з нами, будинок у нас просторий. Місяця вистачить. А коли ні — колгосп надасть житло».

кілограмів молока наділа Тетяна Григорівна від кожної фуражної корови. Не кожна досвідчена доярка могла похвалитися такими досягненнями.

У цьому, четвертому році одинадцятої п'ятирічки, переможець соціалістичного змагання, ударника комуністичної праці Т. Г. Парманчук зобов'язалася надіти на кожну корову по 3500 кілограмів молока. Завдання, як говорить вона, буде виконано достроково, до 20 грудня.

Я зустрівся з Тетяною Григорівною на комплексі під час обідньої перерви. Тут створені всі необхідні умови для працюючих: їдальня, магазин, кімната відпочинку. Всюди — чисто, затішно.

— Я не шкодую, що приїхала в село, — говорить жінка. — Люди тут добрі, привітні... І нас, глухих, поважують... Тепер нас, нечуючих, у селі дванадцять. Всі повернулися з міста...

На закінчення розмови передова доярка сказала: — Найбільше люблю, коли сходить сонце. Світанок у природі, що юність у людини. Багато енергії, багато надій...

І. ЗІНЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Вона була снайпером

ну, що могла повести за собою, Лідію обрали комсоргом роти. Невдовзі виповнилось їй двадцять один рік. А скільки вже було за плечима пережитого!

Назавжди запам'ятала вона зустріч з командуючим 3-м Білоруським фронтом, генералом армії, двічі Героєм Радянського Союзу Іваном Даниловичем Черняхівським. Рота після тяжких боїв йшла на відпочинок. Командуючий тепло привітав воїнів. Довго говорив з бійцями, розпитував про солдатське життя. А невдовзі після цієї зустрічі, 18 лютого 1945 року, фронт облетіла звістка про його смерть від важкого поранення в бою. Це була велика втрата для бійців, які дуже любили його.

— Наші війська йшли на захід, визволяючи інші країни, — згадує Лідія Мусіївна. — Бої були тяжкі, жорстокі.

Особливо відповідальними були завдання снайперів. Іноді доводилось годинами сидіти в засідці. Треба було мати пильне око і точний зір. Снайпер мусив бути людиною залізної витримки, сміливості. Не кожен боець міг стати ним! І далеко не кожному снайперу доручали знищувати ворожих снайперів! Тільки найдосвідченим, таким, як Лідія. Треба бути

і хитрішим, і мудрішим за ворога, щоб здолати його. І вони були саме такими, ці юні дівчата, що захищали Вітчизну! В боях успішно наслідували досвід відомих снайперів Василя Зайцева та Людмила Павлюченко.

Про Лідію Коваль у її фронтовій частині говорили як про одного з кращих снайперів. Спокійна, завжди витримана, смілива і винахідлива вона була прикладом для бійців.

6 травня 1945 року. Після влучних пострілів дівчат-снайперів, ворог виявив їх розміщення, відважні комсомолки не встигли змінити позицію і гітлерівці накрили їх мінометним вогнем.

Майже рік боролась лікарі за її життя. Але всім смертям на зло вона перемогла і в цій бою!

Тепер у неї наймирніша, найгуманніша в світі професія: допомагає боротися з недугами.

Ми сидимо в затишній кімнаті будинку по зінківській вулиці імені Гагаріна. Крилаті яблука заглядають у вікна, Лідія Мусіївна згадує роки війни і вишиває — це для онуки Саші.

— Тільки б не було війни, — говорить вона.

Н. АКСЮК,
Полтавська область.

Лідії ще не виповнилось 17 років, коли чорне крило війни змахнуло над небом її молодості, накрило дівочі мрії про щастя.

У гарячі літні дні 1941 року з першими добровольцями дівчина йшла на фронт, а незабаром вже брала участь у жорстоких боях на далеких підступах до Ленінграда. Стала медсестрою, виносила з поля бою поранених. Скільки врятувала вона життя! А коли треба було, з гвинтівкою йшла в бій.

В одному з боїв у лютому 1942 року, коли несла пораненого, її саму було теж поранено. Госпіталь. Знову фронт. Воювала у складі протитанкового дивізіону.

І знову поранення. Коли одужала, зарахували до складу гвардійського стрілецького корпусу з яким пройшла бойовими дорогами аж до Східної Пруссії.

У 1943 році дівчат-бійниць, які відзначились у боях з гітлерівцями, направили вчитися на снайперів. Їй було присвоєно звання сержанта. Як енергійну, бойову дівчи-

„ГОЛУБИЙ ВОГНИК“ У КУЛЬТЗАКЛАДІ

У Донецькому обласному будинку культури УТОГ днями відбувся «Голубий вогник», присвячений 40-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні і 60-річчю створення обласної організації нашого Товариства у Донбасі.

На вечорі були присутні ветерани війни і праці, почесні члени УТОГ, які віддали багато сил, творчої енергії і знань справі розвитку Донецького осередку Товариства, люди, які відродили його з попелу і руїн після вікопомної перемоги над фашистами.

До гостей, представників громадськості, активістів культосвітньої ниви з вітальною промовою звернувся почесний член УТОГ, голова президії Донецького облвідділу М. В. Калиниченко, який коротко висвітлив

основні періоди становлення і розвитку обласної організації Товариства, розповів про видатні досягнення нечуючих донеччан у всіх сферах економічного і культурного будівництва, тепло поздоровив присутніх із знаменними датами і побажав всім дальших успіхів у праці і громадській діяльності на благо рідної Вітчизни.

На вогнику було вручено почесні грамоти активістам культзакладу, організаторам клубу «Ветеран» М. Д. Радомський та Е. Л. Джантимировій. Тепло привітали, вручили цінний подарунок і квіти перекладачеві компактної групи Донецької трикотажної фабрики С. А. Калиниченко, котра багато років свого життя присвятила нечуючим людям і, незважаючи на пенсійний вік, продовжує плідно трудити-

ся й донині, роблячи свій скромний внесок у справу всебічної реабілітації глухих.

Учасники художньої самодіяльності і народного ансамблю танцю «Донецькі зорі» виступили з чудовим концертом, який присвятили ветеранам війни і праці. Зі сцени пролунали вірші, пісні, були показані хореографічні композиції і танці, сповнені високого ідейно-патріотичного змісту, об'єднані темою боротьби за мир, за щасливе майбутнє.

Вечір пройшов на високому організаційному рівні і завершився демонстрацією аматорської кінострічки «Ми танцюємо», що розповіла про народний ансамбль танцю «Славутич».

Т. ПЕРЕБИЙНІС,
ветеран праці.

НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

ТИМ, ХТО ВИВЧАЄ ЕКОНОМІКУ

«Профиздат» видав останнім часом ряд літературних новинок, які стануть у пригоді слухачам шкіл комуністичної праці, профспілковим активістам, пропагандистам, лекторам.

«Продовольственной программе — высококачественную и эффективную технику», — під такою назвою вийшов збірник у бібліотеці профспілкового активіста. До нього увійшли статті, що узагальнюють досвід роботи профспілкових організацій передових підприємств тракторного та сільськогосподарського машинобудування, автомобільної промисловості, які розгорнули соціалістичне змагання за дострокове та надпланове постачання машин. В книзі також вміщено статтю про роботу промислових підприємств по механі-

зації тваринницьких ферм та овочевих баз підшефних колгоспів та радгоспів.

У посібнику «Экономическое образование и воспитание в школах коммунистического труда» висвітлюється методика проведення занять в школах комуністичної праці з проблеми підвищення ефективності народного господарства, вивчення передового виробничого досвіду, надаються практичні поради та рекомендації, які допоможуть пропагандистам домогтися реального впливу на підвищення продуктивності та якості праці на кожному робочому місці, на посилення відповідальності і трудовитимості за дотримання трудової дисципліни. Спеціальний розділ книги присвячено економічній освіті робітників та колгоспників аг-

ропромислового об'єднання.

Вийшло у видавництві цього року ще одне нове видання — «Активную жизненную позицию — каждому слушателю». В цьому посібнику дається аналіз роботи кращих пропагандистів та методичних громадських шкіл комуністичної праці підприємств Пензенської області, розкривається їх досвід по формуванню у слухачів комуністичної свідомості, високих моральних якостей, творчого відношення до праці, по наданню допомоги кожному трудівнику в вирішенні конкретних завдань інтенсифікації виробництва, економії та бережливості, виконанню соціалістичних зобов'язань.

Т. ЗАХАРЧЕНКО,
ст. редактор відділу пропаганди Київкниготоргу.

НА ШКІЛЬНОМУ МЕРИДІАНИ

ВЧИТЬ, ВИХОВУЄ, ГОТУЄ ДО ПРАЦІ

Днями виповнилось 10 років клубу технічної творчості юних, який діє при Запорізькій спецшколі-інтернаті для глухих дітей. У 1973 році це був перший не тільки в місті, але й в області гурток технічної творчості, причому й серед загальноосвітніх шкіл. Засновником і керівником гуртка став вчитель фізики і математики школи Олександр Васильович Стеблевський.

Спочатку в клубі було лише 20 учнів, але рік-у-рік число гуртківців зростало і нині їх нараховується близько 80. Серед них — піонери, комсомольці, які виявляють неабиякий інтерес до техніки, розвивають свої творчі нахили, роблять перші кроки на шляху до обраної професії. Під керівництвом свого досвідченого наставника О. В. Стеблевського члени клубу конструюють і виготовляють необхідні для школи наочні посібники, прилади і технічне устаткування. Тільки впродовж минулого року у лабораторіях гуртка було виготовлено понад 80 діючих моделей, значна частина яких влітку демонструвалася у Будинку культури УТОГ. При цьому школярі на практиці знайомляться з основами механіки, набувають ко-

рисних трудових навичок. Гуртківці, крім того, вивчають історію науки і техніки, дізнаються про цікаві, найкрупніші відкриття та досягнення видатних вчених і винахідників. Свої теоретичні знання діти черпають з багатого науково-технічного фонду бібліотеки.

У травні нинішнього року відбулись загально-шкільні змагання авторакетомоделістів, в яких взяло участь 30 кращих гуртківців. Середом з них, які посіли перші місця по своїх видах моделей, взяли участь у змаганнях на першість області, що проходила в Мелітополі. У цьому представницькому турнірі, що скликав найсильніших представників з гуртків технічної творчості всієї Запорізької області, нечуючі моделісти домоглися вагомого успіху. Команда спецшколи-інтернату посіла друге місце.

В особистому заліку відзначились Юрій Авдієнко, Вадим Мартинов і Роман Феценко. Обласна станція юних техніків, що з початку нинішнього року почала допомагати шкільному клубові, преміювала Романа Феценка і Вадима Мартинова путівками до обласного табору, де відпочивають і навчаються найбільш здібні

юнаки і дівчата — переможці шкільних, районних, міських і обласних змагань. У таборі відбулись нові змагання. І знову нечуючі школярі відзначились: вони відмінно підготували і продемонстрували у дії свої моделі. Хлопцям вручили дипломи «Майстер — золоті руки» і пам'ятні подарунки. У літні про Вадима і Романа розповідало Українське телебачення у спеціальній передачі, присвяченій технічній творчості юних талантів.

Цього року гуртківці почали прилучатися до культурно-мистецького життя. Про естетичне виховання школярів dbають керівники гуртка, а також випускники школи — колишні гуртківці. Завдяки їх зусиллям створено відділ з вивчення виробничої міміки і жести, естрадний гурток, плануються культмасові заходи.

Актив клубу мріє здійснити ще чимало добрих справ, цікавих задумів. Що ж, напевно не за горами той час, коли ми дізнаємось про нові здобутки школярів, про їх нові перемоги у змаганнях.

С. МАРЧЕНКО.

У БРАТНІХ ТОВАРИСТВАХ

Майже у кожній узбецькій оселі можна бачити килими «келім». Яскраві, прикрашені «геометричним» або «рослинним» орнаментом вони виготовляються у повній відповідності з народними традиціями.

На Ташкентському УВП-1 ці вироби випускають на дільниці, оснащених сучасним високопродуктивним обладнанням.

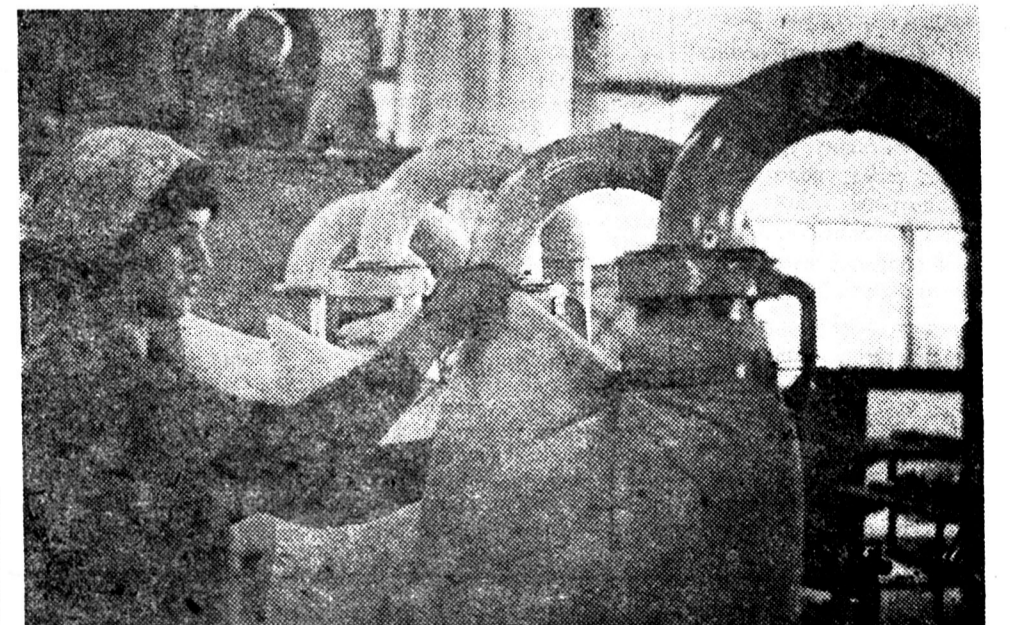
Однією з тих, хто створює із сотень ниток диво-килим, є Гульчехра Ігногамова (знімок праворуч). 20 років працює вона на підприємстві, досягла висот майстерності, часто перемагає у трудовому суперництві.

Як виготовляють подушки? Цей процес спостерігав я у пухо-перовому цеху Душанбинського УВП-1.

Автоматична лінія вартістю близько мільйона карбованців все робить за заданою програмою: зважує, очищає, сортує, мие, сушить пір'я. На останньому етапі набивальниці тільки встигають приймати готову продукцію. За зміну — декілька сотень подушок.

На знімку: набивальниця Ніна Барсукова біля дозуючого пристрою.

Текст і знімки
Т. АЛЬОШИНА.

ВІРНІСТЬ ПОКЛИКАННЮ

На вечір, присвячений вшануванню сім'ї Ракович, прибуло близько 200 членів УТОГ з усієї Запорізької області. І це не випадково. Адже членів цієї дружньої, міцної сім'ї добре і повсюдно знають як передових виробників і активних учасників художньої самодіяльності.

35 років віддала самодіяльній сцені Надія Антоївна Ракович. Успішно виступала вона в складі танцювального колективу, потім в естрадному, драматичному гуртку. Її амплуа — виконання пісень радянських авторів. Роки наче не владні над нею, Надія Антоївна така ж енергійна, завзята,

як і за часів своєї молодості. І все тому, напевне, що самодіяльна сцена додає сил, бо творча діяльність, прагнення духовного зростання продовжує вік людини, надихає її на активне, діяльне життя, а цей ритм не дає старіти.

Виповнилось 30 років відтоді, як переступив уперше поріг культзакладу Павло Миколайович Ракович. Тоді він записався до танцювального гуртка. Нині цей гурток перетворився на широковідомий колектив «Славутин», його популярність, творчі здобутки — значною мірою заслуга аматора сцени.

Павло Миколайович — передовий трудівник ком-

пактної групи автозаводу «Комунар», голова первинної організації УТОГ на підприємстві, член правління Запорізького міськвідділу УТОГ.

На святково прикрашеній сцені поруч з батьками їх син Станіслав. І він теж пішов прокладеною ним стежиною — став вправним танцюристом, активним учасником художньої самодіяльності. Вся родина приймає теплі поздоровлення, щирі вітальні слова.

Голова Запорізького облвідділу УТОГ Л. І. Фролова вручила подружжю почесні грамоти і пам'ятний сувенір. Вона побажала всім членам родини нових виробничих і творчих успіхів, міцного здоров'я і щастя.

Грамоти, вітальні адреси вручили Раковичам директор Запорізького будинку культури В. Вакуленко, представники обкому профспілки і адміністрації заводу «Комунар». Поздоровили ветеранів сцени їх друзі по роботі, учасники танцювального і драматичного колективів.

Павло Миколайович Ракович у відповідь на численні вітання сказав:

— Ми від усього серця дякуємо за увагу до нас, за високу оцінку нашого творчого доробку. Обіцяємо і надалі чесно служити самодіяльній сцені, докладаємо усіх зусиль, щоб гідно виступити у всесоюзному огляді народних талантів, присвяченому 40-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

С. МОРДУШЕНКО.
м. Запоріжжя.

Футбол

ЗА ЗВАННЯ ЧЕМПІОНА

Першість республіки з футболу, що проходила у Харкові, виборювали всім кращих команд, які за жеребкуванням було поділено на дві підгрупи. До першої з них увійшли команди: Києва, Одеси, Донецька та Івано-Франківська, до другої — Запоріжжя, Львова, Харкова і Миколаєва.

Перша зустріч у першій підгрупі розпочалась досить несподівано івано-франківці, скориставшись з помилки воротаря, забили гол у ворота киян. Але столичні футболісти не розгубились і швидко довели свою перевагу, 5:1. Миколаївці подолали львів'ян — 1:0. Драматично складалася зустріч спортсменів Запоріжжя і Харкова. Перемогли останні з рахунком 1:0, причому другий пенальті не зміг реалізувати О. Медведєв. В іншій грі — команд Одеси і Донецька — сильнішими виявились чорноморці, 1:0.

Наступного дня кияни завдали поразки донеччанам 3:0, запоріжці виграли в львів'ян 2:0, а в зустрічі команд Івано-Франківська і Одеси було зафіксовано нічию, 0:0. Цікаво проходила гра між колективами Харкова і Миколаєва. Спочатку миколаївці відкрили рахунок і, прагнучи зберегти його, почали грати від оборони. Суперник перехопив ініціативу і сквитав гол, а наприкінці зустрічі подвоїв рахунок, 2:1. Ця перемога вивела миколаївців на перше місце у своїй підгрупі, незалежно від результатів усіх інших зустрічей.

Децю запутаніша ситуація склалась у підгрупі, де грали кияни і одесити, які зустрічались між собою. Одеських футболістів задо-

вольняла тільки перемога, але самого бажання було явно недостатньо. Перевага киян була більш, ніж переконливою, що й засвідчив рахунок 7:1 на їх користь. Чотири рази відзначився Загребелько.

Принциповою була зустріч між івано-франківцями і донеччанами, де перемогли прикарпатці 1:0. Цей виграш вивів їх на друге місце у підгрупі. Запоріжці і миколаївці «з'ясували статистику» у боротьбі за 2 місце. Перемогли нечуючі футболісти з Запоріжжя 2:0.

Фінальний день розпочався іграми команд, які виборювали 7—8 місця. Перемогли львівські футболісти, котрі, крім морального задоволення, нічого, однак, не одержали. Разом зі своїми суперниками-донеччанами — вони переходять до «другого ешелону». 11-метрові удари визначали 5—6 місця у поєдинку між командами Одеси і Миколаєва, де влучнішими виявились перші. У боротьбі за третє призове місце зустрілись запоріжці та івано-франківці. Виграли з рахунком 3:1 спортсмени із Запоріжжя. Нарешті голівні нагороди турніру розіграли киянські і харківські футболісти. У цікавому і напруженому поєдинку перемогли харків'яни, які й здобули звання чемпіонів України серед колективів нечуючих футболістів.

З кращих гравців першості було сформовано збірну команду республіки, яка відразу провела короточасний навчально-тренувальний збір у підготовці до чемпіонату СРСР, що відбудеться незабаром у Єревані.

В. КУЛІБАБЕНКО,
тренер збірної УТОГ з футболу.

ДЛЯ ВАС, САДОВОДИ

Засіб проти колорадського жука

Колорадський жук завдає великого клопоту при вирощуванні картоплі. Збирання жуків та їх личинок руками — надзвичайно копітка справа, та й кількаразове обприскування рослин отрутохімікатами не з приємних обов'язків.

Хочу розповісти про надійний спосіб боротьби з небезпечним шкідником. Це — обприскування картоплі витяжкою чи настояююю листя горіха грецького. Спостереження показують: досить один раз обприскати насадження цим препаратом, щоб до кінця літа не бачити шкідника.

Треба вже зараз, під час листопаду, назбирати опалого листя грецького горіха, зберегти листя від намокання, щоб не вилужувались з нього діючі речовини. Рано весною, ще до висаджування картоплі, готують витяжку (настій) з листя горіха. Для цього у дерев'яний чи металевий посуд треба насипати сухе листя горіха і залити водою з розрахунку два-три кілограми листя на відро води. Залишити настоюватися протягом кількох місяців, тобто до початку появи шкідника.

Перед обприскуванням рослин витяжку треба процідити через полотно, в разі потреби розбавити її водою і обприскувати будь-яким обприскувачем, а то і просто з віхтика.

Раджу всім садодавам і городникам перевірити на своїх ділянках цей спосіб боротьби з колорадським жуком.

І. ГОЛУБІНСЬКИЙ,
професор Полтавського педагогічного інституту.

На Черкаському УВП Олександрю Гричину та Валентину Литовченко знають не тільки як вправних виробничниць, а й активних учасників громадського життя трудового колективу.

Жоден захід у Будинку культури не проходить без їх участі. Часто О. Гричина та В. Литовченко відвідують бібліотеку, де знайомляться з новинками культурного життя нашої країни, зарубіжною інформацією.

На знімку: Олександра Гричина і Валентина Литовченко.
Фото Й. ХАРКІВСЬКОГО.

СНИТЬСЯ мені, наче на роботі мого напарника замінили роботом. Яшу наче кудись на підвищення послали, а натомість робота призначили.

Звісно, воно якось незвично від такої перестановки. То був Яша — веселий, балакучий, в кучерявій кепці і в джинсових штанах. А цей обормот і не в джинсах, і не в кепці, і мовчить, слова з нього не видавши. З таким напарником, їй право, й говорити розучишся.

Знай, одне робить: клац — охопить своїми клешнями болта, вдруге клац — вставить його в гайку. І так цілими днями клац та клац.

Воно, звичайно, з такого ерзац-Яші для деякого вигода є. Бухгалтерія, приміром, свій робочий час економить. Бо зарплату йому не треба нараховувати. Голова профкому з ним менше клопоту має. Путівку в Саки він не просить, бо ні ревматизму в нього, ні поліартриту, навіть вивихів не буває. По лінії виховній з ним теж ніяких непорозумінь нема. Морально стійкий, персональних справ на нього, як це було з Яшею, заводити не треба, про підвищення загальноосвітнього рівня в вечірній школі говорити не доводиться. Навіть на фотографа не витрачаємось, бо хоч ерзац-Яша і велими стараний у роботі, та все ж на дошку кращих його портрет

не вивішують: поки що не прийнято.

Коротше, з одного боку вигідний такий заміник. А як з другого глянути, то хай би його краще забрали від мене та на якусь іншу роботу приставили. Бо в мене з ним, як пишуть нині в журналах, психологічна несумісність виходить.

Я йду, приміром, перекурити, а він тим часом не зупиняється, продовжує клешнями своїми клацати. Наче приказує: «Дивись, отак треба». Без перекурів, мовляв. Може, він того й не думає, а мені ж воно вживається. Коротше, погано, що він не палить. Зрештою, це справа його. Хоча, якщо подумати, то кому ж тоді й палити, як не йому. Залізний же увесь з ніг до голови. Навіть нутрощі залізни.

Мені б його здоров'я, то я б не виймав з рота цигарку. Деталі в разі чого слюсар Митя поміняє — і смали дає. А мені Митя в цій ділі не зарадить. Казав Митя, що на їхньому складі запчастин для мене нема.

Особливо відчувається на-

ша з ерзац-Яшею несумісність по закінченні роботи. Я йду в душ, а він не йде. Він на роботі не потіє. Зрештою, це справа його. Нанервується тільки з таким напарником. Ми з Яшею, отим, справжнім, після роботи йшли до дяді Гриші. Дядя Гриша знає нас і знає нашу норму. «Що, хлопці, по кух-

час технічних оглядів, — каже ерзац-Яша. — Так оце ж і буде тобі техогляд! — зрадів я, що, може, вдасться якось уламати його. — Ще не час, — заперечив робот. — За технічним паспортом перший техогляд належить провести через п'ять тисяч годин роботи. — Дурний тебе конструював! — плююву я спересердя і пішов геть.

Робот спершу розгубився і навіть зніяковів, лише потім схеменився і кишував навздогін: — Від такого чую! Отак як гукнув він, то я від того вигукну й прокинувся. Увесь мокрий, серце калатає. «Хух, — витер долонею чоло. — Яке щастя, що це тільки сон!»

Розповів про це справжньому Яші. — Та все від надмірної наукового чтивя, — каже Яша. — Ти роби, як я. Прийдеш від дяді Гриші, — подивився телепередачу «На добраніч, діти!» і ...бай-бай.

Того дня ми з Яшею зняли плакат «Здобутки НТР — у виробництво!», який висів на нашому робочому місці, і перенесли його сусідам. Ми, звісно, теж за науково-технічну революцію. Але чому б не почати це хороше діло з сусідів?

Іван ДУБЕНКО.

Психологічна несумісність

Гумореска

ЗОЛОТА ОСІНЬ

Приміщення Пологівського клубу УТОГ святково прикрашене транспарантами, квітами, а на столах — виставка різних овочів і фруктів. Їх виростили ті, хто присутній сьогодні тут — на вечорі відпочинку «Золота осінь».

Ведучий свята знайомить гостей з експонатами і трудівниками, що їх виростили. Після огляду виставки оголошується конкурс на краще виконання пантоміми «В осінньому саду», «Вулиця після дощу», «Збирання яблук».

А самим цікавим номером програми була виставка кондитерських виробів, переможцем якої стала К. Ф. Єрмак.

Д. ІВАНОВА,
Запорізька область.

Редактор П. БУЛАТОВ

Адміністрація, партійна, профспілкорова, первинна організація УТОГ і весь колектив Артемівського УВП глибоко сумують за приводу передчасної смерті старшого інженера з НОП **МЕШКОВА Юрія Павловича**, що стався після тяжкої хвороби і висловлюють співчуття рідним і близьким покійного.